

het Hofkwartier

nr 1 • september 2011

Kwartaalkrant van bewoners en ondernemers in het Hofkwartier Den Haag

Feest in het Hofkwartier: Ingrid en Jasper IJzenbrandt gaven elkaar op 2 september 2011 het jawoord in het Oude Stadhuis

Een krant om mee onder je arm te lopen

Op een mooie zomerdag kun je al jaren op twee vertrouwde plekken een ijsje eten. Bij het ijscoffretje voor paleis Noordeinde en bij Florencia aan de Torenstraat.

Zo ongeveer daartussen liggen de straatjes van het Hofkwartier bij elkaar. Als een van de oudste buurten van het land, omgrensd door het Binnenhof, paleis Noordeinde, de Raad van State en de Grote Kerk. Een kwartier van Hagenaars en Hagenezen, maar ook woon- en werkplaats van mensen uit de hele wereld. Sinds de middeleeuwen tot op de dag van vandaag. Vroeger waren het de buurtomroepers, die uit de eerste hand het laatste nieuws rondbrachten en nu hebben we allemaal een

mobieltje voor onze laatste nieuwtjes. Maar een echte eigen krant, voor iedereen in de buurt, die was er niet. En die krant is er nu, vanaf vandaag, gratis en voor niets voor het hele kwartier, gemaakt door bewoners en ondernemers. De krant verschijnt vier keer per jaar, met een waaier aan informatie over onszelf, over onze geschiedenis en onze straat, over onze huizen en winkels, onze kerken en kloosters, onze dagelijkse zorgen en onze genoegens. Ons wel en wee heet dat als vanouds. Verhalen over onze toekomst en ons verleden, over jonge creatieve ondernemers en verdwijnende ambachten. Over veelbelovende plannen en treurigmakende leegstand. Over grote en kleine mensen en dingen. Een krant als een papieren spiegel van wie wij zijn, waar we vandaan komen, wat we doen en laten in deze

kleine wereld in de stad. De krant is er natuurlijk ook voor iedereen die van buiten komt en verbaasd rond loopt over zoveel prachtige oude gevels, zoveel terrasjes en leuke, mooie winkels en kappers en kleermakers en edelsmeden en juweliers, slagers en bakkers en kroegen en restaurants. Dat verwacht je toch niet, hoor je dan. Of: wist jij dat het Hofkwartier zo gezellig is? Maar steeds meer hoor je ook: ga je mee naar de Oude Mol. Of naar de Paap of naar Korzo. En: morgen gaan we winkelen in de Molenstraat en de Prinsestraat. Of op zoek naar oude prenten en bijzondere sieraden. Of gewoon ouderwets een terrasje pakken.

Een eigen krant hoort daarbij. Een krant om mee onder je arm te lopen. Wij hebben de eerste met plezier gemaakt.

Talentenjacht (m/v)

Schrijven in het Hofkwartier

In december verschijnt het tweede nummer van het Hofkwartier. Met alle ruimte voor verhalen en gesprekken en nieuwtjes en weetjes uit en over de buurt. De krant is er voor iedereen en van iedereen. Dus is de redactie op zoek naar talenten onder bewoners en ondernemers. Schrijvers en fotografen, aanstormende verslaggevers en vertellers. Jong en oud, we maken ruimte vrij in de krant.

Alle reacties zijn welkom bij de redactie van het Hofkwartier:
Juffrouw Idastraat 15 • 2513 BE Den Haag
ritavanhasselt@hotmail.com

Op een mooie morgen in de Molenstraat

Het Hofkwartier in kaart brengen, ieder kwartaal opnieuw, daar gaat het om in deze krant. En daarom wandelen we de

komende vier afleveringen door de straten van de oude buurt, als in een beeldverhaal. Vandaag, begin september 2011, beginnen we op een mooie morgen in de Molenstraat, even nieuwsgierig als de allereerste bezoeker en even vertrouwd als de bewoner.

De volgende keer wandelen we de Oude Molstraat in, naar de Juffrouw Idastraat, de Papestraat en de Annastraat en zo verder voltooien we via de Prinsestraat en de Torenstraat binnen een jaar ons beeldverhaal.

Op een mooie morgen nestelen zich bij de allereerste zon al de eerste mensen op het terras van 't Ogenblik, tegen de muur van de Waalse Kerk. Vandaar uit kijk je de Molenstraat in, die met een flauwe bocht langs oude gevels naar de Prinsestraat gaat. Vroeger heette 't Ogenblik voor half Den Haag Montmartre. En veel mensen hier hebben nog steeds het gevoel dat het hier een straatje in Parijs is. Ook als ze binnenkomen in deze klassieke lunchroom voor een ontbijtje of een 'high tea'. Buiten op het terras zitten daar rond het middaguur

Brief aan de Koningin

Koninklijke Hoogheid, Majesteit,
geachte mevrouw,

Ik schrijf u even om te zeggen dat ik als regelmatige bezoeker van uw Paleistuin erg blij ben dat u de tweede entree van uw parkje heeft opengesteld. Dat was echt een goed idee van u.

De tuin lijkt er veel groter door en het wandelingetje is nu veel interessanter! Vorige week kwam daar trouwens bijna een min of meer grappige vergissing uit voort: het tussen-de-middag afspraakje in het park dat ik met een collega maakte, viel bijna in het water. Bleken we al geruime tijd ieder bij een andere ingang te staan wachten! En dan is de derde entree, die in de Molenstraat, nog niet eens open! Wat trouwens wel een erg goed idee zou zijn, bedenk ik me plotseling.

Overigens wil ik u even complimenten maken voor het lekker stevig snoeien van de rododendrons, ze staan er weer beeldig bij.

Ook de snoezig krullende onderbeplanting doet het goed dit jaar. Die wil nog wel eens te lijden hebben van de schaduw van de oude bomen vindt u niet? Tja, en bedenk daarbij de grondwaterstand die zo hopeloos schommelt, oh, wat is dat toch lastig voor een tuinier, vertel mij maar niets!

Wist u overigens dat ik vorig jaar van uw onkruid dat vlak bij de vijver groeit, dat schandelijk dominante zevenblad, een heerlijkje pesto heb gemaakt? Is het misschien een ideeje om dat ook uw gasten eens voor te schotelen? Vers uit eigen tuin, tegenvoerdig uiterst bon ton! En er even een stokbroodje bij afbakken, misschien?

Maar waar ik eigenlijk voor schrijf: Is het u ook opgevallen dat uw tuin zo druk bezocht wordt, de laatste tijd? Verbazingwekkend veel mensen eten op een van uw bankjes hun lunchtrommeltje leeg, er wordt gewandeld en gejojgd, dames beoefenen dagelijks Tai-Chi en in de middag zitten uw speelparels vol met Hofkwartierkinderen. De bijbehorende vaders en moeders staan ernaast en nemen gezamenlijk de dag even door.

Ja, u heeft werkelijk een heerlijke tuin. Daarom wil ik u zo graag buitengewoon bedanken voor het geweldige idee om een theehuisje te gaan beginnen op een van uw gazonnetjes. Wat een heerlijk plan is dat! Hoe zalig zou dat zijn, een kopje verse munt-thee te drinken op een van de stoelen onder de fijne beukenbomen...

Geachte mevrouw, u heeft een uitzonderlijk fraaie tuin. Maar u heeft ook nog eens... een prachtig idee!

Wendy Hendriksen

De meisjes van 't Ogenblik

Foto's: urban locations

Prinsjesdag

Zoals altijd hangen er overal vlaggen in het Hofkwartier en is de hele binnenstad opgepoetst. Want ieder jaar op de derde dinsdag in september is het Prinsjesdag. Dan komt heel het land naar Den Haag, om koningin Beatrix te zien en kroonprins Willem-Alexander en prinses Máxima en alle andere prinsen en prinsessen van Oranje in een rijtoer door de binnenstad.

altijd de vaste Hagenaars en Hagenezen van de straat, als jongensclub en Old Boys Network samen.

We kijken of de rokjes van Marian op de stoep van haar modewinkeltje al buiten hangen. Zij hangt haar nieuwste aanwinst altijd tussen de bloeiende hortensia's. 'Ik koop in op gevoel,' zegt Marian Slob, 'Ik heb geen doelgroep. Jong en oud, het wijst zich vanzelf. Ik ben een winkel van alle seizoenen. Je moet er iets persoonlijks van maken. Dat zie je overal, daar wordt de

De rokjes van Marian

Noordeinde langs duizenden zwaaiende landgenoten, die een glimp proberen op te vangen van de koningin en haar familie. Het hoogtepunt van Prinsjesdag is de Balkonscène. Iedereen wil erbij zijn en de koningin op het bordes zien zwaaien, tussen haar familie. Tot in het Hofkwartier is op dat mooie moment ieder jaar opnieuw het gejuich te horen.

Molenstraat vrolijker van. Bezoekers en klanten moeten meteen merken dat het Hofkwartier gastvrij is.' Leegstand is er ook, maar die wordt waar mogelijk tijdelijk benut. Dus we passeren een etalage met porseleinen theekopjes en soepborden, groeten Marko en Mitchell, twee jonge koks die voor Humphrey's een sigaretje roken en ontmoeten de man die Perzische tapijten verkoopt in zijn winkel die Meden en Perzen heet. Anayat Khazan is afkomstig uit Iran en glimlacht om de naam van zijn zaak. Hij kent de uitdrukking: Het is geen wet van

Het Hofkwartier Bloeit

In de tuin van Eva

We arriveren iets te vroeg voor deze afspraak, de fotograaf en ik. We slenteren de Molenstraat wat op en neer, iets wat tot onverwachte ontdekkingen leidt. Een gevelsteentje dat zich onopvallend tussen twee kozijnen bevindt, een bijzonder balkonhekje dat nieuwsgierig overhelst en een versleten dorpel met, vaag zichtbaar, een inscriptie.

Exact halfvijf bellen we aan bij het pand waarachter zich een fraaie tuin zou bevinden. De huizen zijn groot, in dit deel van het Hofkwartier, de brede gevels herbergen dikwijls zowel een voor- als achterhuis. Wat betekent dat er voor een eventuele tuin weinig ruimte rest.

Zodra de zware voordeur openzwaait weten we dat we er goed aan hebben gedaan hier een kijkje te gaan nemen. Niet alleen is Eva Kuipéri een charmante verschijning, maar tegelijk met haar hartelijke welkom zien we, in het verlengde van de meer dan twintig meter lange gang een waanzinnig fraaie tuin opdoemen. We hollen de gastvrouw ietwat bruusk voorbij om pas bij de achterdeur halt te houden.

Waar nu het eerst naar te kijken? Naar de oude gemetselde muren? De klassieke vijver? Lopen we naar de majesteuze naaldboom en duiken we daarna de kas in? Maar daar, kijk, ruik! Daar staat een hele bos Cosmea atosanginea 'Chocolate' en verderop, een heel lichte variant van de Astrantia, zou dat een zaailing zijn?

Sophie en Annabel gaan buiten spelen

Geheime hutten in de Paleistuin

'Hutten bouwen natuurlijk,' zegt Sophie van zeven kordaat als haar gevraagd wordt wat nu echt het leukste van buiten spelen is. De vierjarige Annabel frunnikt wat aan de rand van haar rok, kiezen is immers best lastig... maar dan roept ze: 'Koppeltje duiken!'

Opgroeien in het historische Hofkwartier, hoe ziet dat er uit?

Stel je eens voor. Je woont boven de winkel waar je vader en moeder kranten en tijdschriften verkopen. De hele dag door lopen er leesgierige mensen in en uit, bij Appeltjes van Oranje.

In deze oude straat, begonnen als zandpad door de duinen en de oudste straat van het

Koks Marko en Mitchell

En die rozen, pril nog, maar zo veel belovend! Je ruikt ze toch wel?

Toen het echtpaar Kuipéri hier drie jaar geleden kwam wonen, pasten ze eerst het ruime appartement aan hun eigen, moderne smaak aan. Het aanpakken van de zwaar verwilderde tuin, een project van echtgenoot Robert, kwam daarna aan bod.

Eva: 'Achteraan stond een grote bouwvallige kas. De bakstenen muur die de grens met de Paleistuin vormt moest dringend worden gerestaureerd. Er zijn een flink aantal oude zware coniferen gerooid, waarna er passender bomen voor zijn teruggeplaatst, zoals een magnolia en een fruitboom.'

Robert ontwierp het grondplan van deze tuin, met als middelpunt een grote gemetselde vijver. Aan het eind van dit perspectivische kunststukje bouwde hij een verhoogde bakstenen border die een fraaie houten bank omarmt. Tegen een van de muren wordt een nieuwe kas geplaatst. Na al deze hardware stort het echtpaar zich op de beplanting, waarbij Robert zich uitleeft in het combineren van bijzondere vaste planten met bodembedekkers, en met flair en gemak composities van rozen, lavendel, anemonen en vrouwenmantel samenstelt.

Eva wijst op de grote Ginkgo biloba, een Japanse notenboom. 'Die stond hier al toen we hier kwamen wonen, de boom vormt nu een ware blikvanger in de jonge tuin. Inmiddels draagt hij zelfs vruchten, iets wat

Sophie en Annabel gaan buiten spelen

Geheime hutten in de Paleistuin

Hofkwartier, rijden anno 2011 veel fietsen, scooters en een aantal keer per dag zelfs ook een auto. En de stoep is maar zo smal. En niet erg geschikt om op te spelen. Het is helemaal niet leuk om klein te zijn in het Hofkwartier!

Maar dat ziet de verslaggever toch echt helemaal verkeerd. 'Het is wél leuk, wij spelen natuurlijk gewoon áltijd in het páhárk!' aldus de dames. 'We lopen met papa of mama naar de Paleistuin, daar spelen wij! Op de witte ballen, want daar kun je op lopen als mama je hand vast houdt, en dan kun je er vanaf springen, en je kunt ook koppeltje duiken,' vertelt Annabel. Sophie vult aan: 'Er zijn heel veel geheime paadjes in de bosjes en daar heb ik ook een hut gemaakt!' Waar die hut precies is, krijgen

Anayat Khazan voelt zich hier thuis

Uniek groen paradijsje

Robert niet meer heeft kunnen meemaken. In de zomer van het vorige jaar overleed hij, zeer onverwacht.' Eva vertelt verder: 'Gedurende de winter dacht ik weinig aan de tuin waar Robert zoveel plezier aan heeft beleefd. Tot ik op een zonnige lentemorgen vanuit het huis plotseling allemaal groene sprietjes tegen de donkere aarde zag afsteken. Ik ben gaan kijken en bij iedere stap die ik verder de tuin in liep, viel mijn oog weer op iets anders. Groene mini-blaadjes aan de boom, bloemen aan de helleborus, frisse knopjes aan de roos, lelietjes van dalen onder de naaldboom... allemaal planten die Robert daar heeft neergezet. Ik keek, hurkte en voelde aan de vochtige aarde.

we – uiteraard – niet te horen, maar dat de dames heel veel lol hebben in het park, is duidelijk. En wie kan er nu zeggen, dat-tie in de Paleistuin heeft leren fietsen?

Sophie leerde dat jaren geleden al, op de smalle asfaltpaadjes, maar ook de kleine Annabel heeft de zijwielletjes al aan de wilgen gehangen. Vier jaar oud! Vast heel veel geofend zeker, daar voor de deur van de Koningin! De meisjes vertellen verder dat ze veel parkvriendjes hebben, met wie ze bijna iedere dag spelen. Beurtelings zitten de ouders te keuvelen op een van de bankjes, terwijl de kinderen zich vermaken. Je blijft toch nog wel graag in de buurt, op deze leeftijd. Even naar huis lopen om iets te gaan halen, dat mogen de meisjes al wel helemaal zelf. En het feit dat een van de dames laatst al eens is thuisgebracht door de heren van de marechaussee is veel minder erg dan het klinkt. Deze mannen van het militaire politiekorps leverden Annabel, die na een rondje fietsen

Op de glijbaan in de Paleistuin

papa en mama niet meer kon vinden en vroeg of de mannen haar wilden helpen zoeken, keurig netjes bij huis af! Voel je dus nooit verloren, in de Paleistuin. Die jongens van de marechaussee, die verstaan hun vak. Op dames passen is namelijk hun dagelijks werk!

Vakantieoer Fahan Hossain

AL MEER DAN VIJFENDERTIG JAAR
UW FIJNPROEVER IN ORIGINELE JUWELEN!

Bent u op zoek naar een mooie saffier, een diamanten ring met smaragd of een exclusief collier voor uzelf of uw geliefde? Voor klassiekers, modieuze items en op maat gesneden advies bent u bij ons aan het juiste adres.

Traditiegetrouw verkopen wij veel parels, oorbangers met of zonder edelstenen, zegelringen gegraveerd met familiewapen, tafelzilver zoals Haags loffe of Hollands Glad, alliance solitaire en rivière ringen en ook de briljantlijpsels Bolsjewiek en Brilliant Emeraude en Markies.

Het zal u niet zijn ontgaan dat de goudprijs historisch hoog staat op ca.   40.000 per kilo. Heeft u ‘oud goud’ dan kunt u dat altijd bij ons inleveren. Daarnaast en wellicht interessanter, kunt u er bij ons wat anders van maken. Met een kleine ingreep krijgt uw juweel zo een geheel nieuw aanzicht.
U bent te allen tijde van harte welkom voor een persoonlijk advies!

HOFKWARTIER - PAPESTRAAT 18 ‘S GRAVENHAGE
070 346 08 75 CEES@JUWELIERHOEK.NL
WWW.JUWELIERHOEK.NL

Een coach in uw eigen Hofkwartier

Personal coaching • Coaching on the job • Begeleiding en advies
www.ib-coaching.nl

Bel voor een vrijblijvend gesprek
M 06 51 07 39 52

Ineke Bresser | IBCoaching | Molenstraat 15 | 2513 BH Den Haag

• Frans Hoogendoorn naast zijn modellen •

van zijn familie uit Bangladesh. Hij stelt zich voor als Fahan Hossain, studeert in Zweden, is een neef en werkt hier als vakantieoer. In zijn beste Nederlands prijst hij de ‘lekkerste kip tikka masala’ aan.

Voor het International Office Centre staat de ene Aad met een andere Aad te kletsen en aan de overkant laat couturier Frans Hoogendoorn de markiezen zakken. Hij is sinds 1974 topcouturier in Den Haag. Onder zijn cliëntèle rekent hij prinsessen, onder wie Máxima en andere dames uit de

hogere kringen. Zijn etalage weerspiegelt zijn bijzondere mode.

Naast hem zit Twins, de kleine winkel in kledingreparatie van Mediha Kaplan-Durmus. Ze is hier in 1989 samen met haar tweelingzus Semita begonnen. Vandaar Twins. ‘We zijn geboren in Turkije en mijn man en ik en onze twee kinderen wonen en werken hier. Hij heeft zijn zaak aan de overkant. We waren hier twintig jaar geleden nog aan het verbouwen, toen mensen hier al broeken achterlieten om te herstellen.

• Mediha van Twins met zus Semita begonnen •

Tavasszy
advocatenkantoor

Tavasszy

Specialist arbeidsrecht, juridisch partner MKB.
Laat u vrijblijvend informeren.

International Office Centre, Molenstraat 15, 2513 BH Den Haag
T 070 361 17 17, E info@tavasszy.nl, W www.tavasszy.nl

Korzo Broedplaats en podium voor talenten

Open danshuis in ‘een superbuurt’

Een tijd lang stonden er steigers, maar toen die op een morgen in februari van dat jaar waren verdwenen kwam er een brandnieuw theater in de Prinsestraat te voorschijn. Korzo was terug van weggeweest.

De metamorfose was ongelooflijk. Wat ooit als een buurtbioscoop was begonnen, bleek volledig omgetoverd tot een ruim en open dans theater. Je loopt er zo naar binnen, kunt er koffie drinken en vrienden ontmoeten en natuurlijk het hele jaar door dansvoorstellingen zien. En dat niet alleen. Korzo is permanent een ‘huis voor de dans’. Het is zaal, werkruimte, studio, broedplaats onder een dak. Droomplek voor topdansers, aankomende talenten en jonge amateurs.

Bernadette Stokvis en Leo Spreksel

energie uit. Het is hier spannend. Er is alle ruimte om nieuwe generaties te zien opbloeien en te blijven bouwen aan de toekomst van dans in de stad en een podium te zijn voor topdansers.’

Bernadette Stokvis is algemeen directeur en zorgt samen met artistiek directeur Leo Spreksel en een team van medewerkers voor permanente beweging in Korzo. Het is een wereldplek waar choreografen, muzikanten, regisseurs en videokunstenaars hun verhalen in dans, muziek en theater kunnen maken en presenteren. ‘Moderne dans komt hier uit alle windstreken samen. Maar dat niet alleen. Scholieren van de Johan de Witt Scholengroep krijgen hier iedere woensdag danstrainingen. Vier jaar lang in beweging. Vanaf hun twaalfde. Het kan hun houding bepalen. Ze ontdekken hier hun talentjes. Crosstown Den Haag doet dat hier ook, op grotere schaal. We organiseren festivals als CaDance en zijn partner van Holland Dance en Todays Art, bieden onderdak aan topdansers uit Senegal en Bolivia om hier balletten te maken en aan Hindoestaanse (amateur)dansers uit de stad. We programmeren vanzelfsprekend een waaiert van voorstellingen over het hele seizoen. We zijn een van de motoren van Den Haag Dansstad, dat is overall bekend. En dat moet natuurlijk ook uitstralen naar het

‘Alles straalt hier energie uit’

stadhuis en het Binnenhof, maar dan moeten ze er wel oog voor hebben.’ Bernadette Stokvis noemt Korzo terecht een open huis. ‘Het is een theater voor iedereen. Je kunt er ook je trouwdag vieren, met een dansje. Ze voelt zich thuis in het Hofkwartier: ‘Veel aanstormende ondernemers hebben

unieke concepten. Er hangt hier een hele creatieve sfeer van vaak jonge mensen met leuke winkels, bedrijfjes, restaurantjes en cafés tussen de Haagse families die hier van oudsher hun zaken doen. Allemaal dichtbij elkaar en overall vandaan. Het is hier echt een superbuurt geworden.’

Rabin Baldewsingh, wethouder monumenten(zorg):

‘Hofkwartier bakermat van onze geschiedenis’

Als hij wel eens de Oud-Katholieke kerk bezoekt, die zich al eeuwen schuilhoudt tussen de Juffrouw Idastraat en de Molenstraat, ziet Rabin Baldewsingh om zich heen een mooi stukje geschiedenis van de stad.

‘Je verwacht het niet. Zo’n immense kerk vol beeldverhalen. En als er dan gezongen wordt tijdens een mis en ik ben erbij, krijg ik kippenvel van ontroering, omdat de oude kerkmuziek zo herkenbaar blijft, ook voor iemand van hindoestaanse oorsprong.’ Hij is niet geboren, maar wel getogen in Den Haag. Of beter gezegd opgetogen. Hij is een opgetogen Hagenaar: wethouder Rabin Baldewsingh. Over alles wat er in zijn portefeuille zit, praat hij betrokken en bevlogen. Dus ook over monumenten en dan

vooral de zorg ervoor in de stad. Als je er met hem over praat op een zomermiddag in het Hofkwartier, komt zijn liefde voor de oude stad onmiddellijk te voorschijn: ‘Den Haag is rijk door haar ligging, rijk aan culturen, aan erfgoed, aan monumenten. We zijn de vierde monumentenstad van het land, en daar moeten we zuinig op zijn, dat moeten we koesteren. Want die honderden monumenten zeggen iets over Den Haag, iets van de Hagenaar, wie we zijn, waar we vandaan komen.’ ‘Als je op de Plaats gaat staan, onder het beeld

van Johan de Witt, en je kijkt in het rond van Binnenhof naar Mauritshuis, langs de Vijverberg en de Kneuterdijk het Hofkwartier in, dan zie je in één blik de geschiedenis van deze stad, maar ook van dit land. Ik vind dan ook dat in het Hofkwartier de wording zichtbaar blijft van de geschiedenis van de Staat der Nederlanden. Het is een steunpilaar van onze tijd. Van het Paleis Noordeinde tot de Grote Kerk en van de talrijke kleine monumenten die ertussen liggen en al eeuwen in de smalle straatjes hun verhalen vertellen en hun historie herbergen.’ Rabin Baldewsingh raakt er niet over uitgepraat en heeft een zin uit een gedicht van Willem Bilderdijk tot zijn wapenspreuk gemaakt: ‘In het heden ligt het verleden, in het nu wat komen zal’. Hij zegt het na in een paar woorden: ‘Zonder verleden is er geen toekomst. Op basis daarvan moeten we een visie ontwikkelen, de krachten van de stad gebruiken, er alles aan doen om te bewaren wat ons dierbaar is. Dat is mijn vreugde en mijn zorg. Daar ga ik voor. Dat moet worden uitgedragen. Dat wordt verwoord in de

Monumentenvisie Den Haag stad van monumenten, die in september verschijnt met als ondertitel: Bekend maakt bemind. Het Hofkwartier ontbreekt daarin natuurlijk niet, het is in dat opzicht een bakermat.’

‘Zonder verleden is er geen toekomst’

Ze vonden ons meteen. En dan doen ze nog steeds. Het is hier een vriendelijke buurt, maar het mengt nog niet echt. Ik mis het dagelijkse contact. Hallo zeggen. Thee drinken. Elkaar wat beter leren kennen.’ Haar buurvrouw Yvonne van Horssen is de eigenaresse van La casa del Habano, het Huis van Havana, dus van de ware sigaren. Die van Fidel Castro, Winston Churchill en Hans Wiegel. Ze vindt het hier steeds meer ‘een soort van Frans straatje. Een fantastisch stukje Den Haag’. Niet iedereen weet dat ze beneden in de

• Yvonne natuurlijk met een sigaar •

oude gewelven een rooksalon heeft. Een herenclub voor kranten lezen, vergaderen, lunchen en even de benen strekken bij de open haard. ‘Met een sigaar,’ zegt ze vrolijk en steekt er zelf een op. Buiten natuurlijk.

De unieke winkel van Josef Vedral daar tegenover staat al jaren leeg. Iedereen mist de legendarische vioolbouwer en zijn zusters. Bijna niemand weet meer hoe uniek zijn violen waren en de kleine concertzaal is, die nog achter de gevel verstopt ligt. Jammer dat niemand zich daar om

• Vedral de vioolbouwer wordt nog steeds gemist •

Prachtig gebouw van Berlage nog steeds half leeg

Te voet door de Prinsestraat

Als het maar even kan is het natuurlijk het aardigst het oude centrum van Den Haag wandelend te verkennen.

Zwervend door de stad, Korte en Lange Voorhout, Korte en Lange Poten, Heulstraat, Molenstraat. Op een of andere manier kom je dan vanzelf in de Prinsestraat. Verwonderd kijk je om je heen: een straat zoals je bijna nergens meer tegenkomt, met unieke winkels, restaurants en kappers, met namen die je ook al bijna nergens anders ziet.

Niet alleen allemaal aparte zaken, ook de gebouwen zijn allemaal verschillend. Oud? Dat is maar betrekkelijk, het gedeelte van de Prinsestraat tussen de Molenstraat en het Kerkplein is pas ontstaan in 1886. Dus dit jaar precies 125 jaar geleden. Het was een van de laatste uitbreidingen van Den Haag binnen de singels. Vanaf dat moment zou de stad zich enerzijds uitbreiden richting Schilderswijk, anderzijds richting Scheveningen. De groei van de bevolking tot boven de 200.000 inwoners noopte daartoe.

Sindsdien is er veel veranderd. Bovendien is in de afgelopen dertig jaar het besef gegroeid dat het niet alleen het belang is van bewoners, dat een stad levendig is. Wonen, werken, winkelen en recreëren moeten goed samengaan. Dat besef van een levendige stad is bij uitstek ook zichtbaar in het Hofkwartier en zeker in de Prinsestraat. Die levendigheid kan iedereen ervaren die hier een wandeling maakt.

Steeds weer blijkt de bestemming van de gebouwen veranderd. Begin bij het begin: op nummer 1 bevindt zich nu de kantoorboekhandel Berlage. Genoemd naar de architect van het gebouw, inderdaad: H.P. Berlage, die ook de beurs in Amsterdam en het Gemeentemuseum in Den Haag heeft ontworpen. Dit gebouw is gebouwd voor een verzekeringsmaatschappij, later was er ook het Gewest

bekomert, hoor je wel eens zeggen. Daar vlakbij zit al jaren café De Kikker, sinds enige tijd hét jazzcafé van Den Haag, met bijna dagelijks swing in de tent. Vlak daarnaast is het terras van Bij HeM al open. Het populaire eetcafé van Erik Steenhuis is van 's morgens vroeg tot 's avonds laat open. Schuin aan de overzijde zitten Emma en Bibelo, bijna als tweelingwinkeltjes naast elkaar. Hun sieraden, kanten kleding, zilver, shawls en kroonluchters zijn buiten en binnen vrolijk.

Niet alleen ontbijten bij HeM.

Het Oude Hof

Aangezien het Hofkwartier als zodanig pas twintig jaar bestaat, geeft Annelies Flinterman een impressie van deze buurt van vóór die tijd, toen ze jong was.

Het Paleis Noordeinde heette toen nog gewoon het 'Oude Hof'. Er woonden en werkten studenten van Social Studies. Mijn schoolvriendin Diny Kinds woonde in het gebouw van de huidige marechaussee omdat haar vader huismeester van het Oude Hof was. Mijn zus en ik hebben dan ook heel vaak volleybal en een potje tafeltennis in die grote zalen gespeeld. Ook deden we, na zonsondergang, fietstikkertje in de Paleistuin. Maar we konden ook gewoon op straat spelen, met een handjevol buurtkinderen deden we puttentikkertje, elastieken en rolschaatsen op het gladde asfalt. Er reden en parkeerden auto's en ook kwamen de zandman met paard, Van de Touw, en de Heineken zeeuwse knollen nog gewoon langs. De wijnhandel en de jeneverstokerij van Wilhelm Richters waren nog in volle bloei.

Buurtkinderen konden altijd terecht bij oom Bertus, de schoenmaker in de Oude Molstraat en bij mevrouw Krul, die boven de garage woonde waarin we honkbal speelden. Op de woensdag- en zaterdagmiddag keken we bij haar naar de televisie. Zwart-wit. Naar mijn idee was de buurt in die tijd levendiger dan nu, door de aanwezigheid van de scholen (van kleuter- tot kweekschool)

en de rijk vertegenwoordigde middenstand waar wij zelf als warme bakker ook deel van uitmaakten. Er waren meerdere groenteboeren, slaggers en postzegelhandelaren maar ook een comestibleszaak als Eichholtz en de vioolbouwers Vedral. De buurt was zelfs een bioscoop rijk en er waren meerdere boekwinkels en antiquariaten, waarvan er nu nog twee over zijn. Naast de befaamde Krul: bakkerij, lunchroom, winkel en tweedehands gebak, was er Goedman, dé verfwinkel voor de Academie en natuurlijk was er het altijd drukke postkantoor.

Ook waren er veel restaurants, waarvan ik alleen Roma, de Groene Gevel en Man Kok noem. Cafés hebben er ook altijd gezeten. Je zag vaak nogal laveloze 'dronken druppels' die ook toen al de Juffrouw Idastraat als urinoir gebruikten. Er hing zelfs een bordje 'hier niet urineren' in de hoeken! Zoals het leven in golven gaat, zo gaat het ook met de buurt. Toen er eind jaren zestig verloederingsoptrad, vestigde zich in het Oude Mannenhuis de Stichting Stadsherstel, die verwaarloosde panden opkocht en opknapte om ze daarna aan ambachtelijke bedrijfjes te verhuren. Dat gaf kleur aan het kwartier en dit alles heeft mede de basis gelegd voor de huidige 'Parel' van Den Haag.

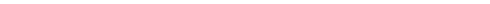

Een jonge Annelies Flinterman met haar dochtertje: 'Buurtkinderen konden altijd terecht bij oom Bertus'

Leontien Schiphorst van Emma heeft wel een paar wensen: 'Als iedereen een tegel voor zijn pui eruit trekt en er een stokroos in plant of wat zonnebloemen, moet je eens zien hoe mooi het wordt. Mensen moeten hier worden binnengelokt. Als een verrassing achter Paleis Noordeinde.' Ze mist een ontmoetingsplek voor de ondernemers. Een huiscafé, waar iedereen elkaar kent en tegenkomt. Els Heij van Bibelo werkt samen met dochter Lisa. 'Onze winkel is als een kijkkast, waar van alles te koop is. Ik voel me hier thuis.

Leontien: iedereen een stokroos voor de deur

De Juf Ida

Drie jaar geleden hebben we het huis gekocht. Een echt stadshuis met een tuin, omringd door een muur. Als kind droomde ik daar al van.

Het huis is een rijksmonument, maar dat is niet bijzonder in de Juffrouw Idastraat. Vanuit het achterhuis en de tuin kijken we uit op de Oud Katholieke Kerk. We voelen ons bevoorrecht en genieten als de zon haar licht laat schijnen over de oude muren. Binnen is het oorverdovend stil. Maar als je naar buiten gaat en de prachtige voordeur achter je dicht trekt, ben je onmiddellijk in het publieke domein. In het Hofkwartier

wordt gewerkt, gedanst, gelachen en gehuild. Al eeuwenlang vind je er kunstenaars, ambachtslieden, cafés, eethuizen en andere hardwerkende ondernemers. En achter alle ramen wonen nog steeds mensen. Die zijn daar nooit weggegaan. Mensen uit alle windstreken. Nederlander van geboorte of niet, dat maakt niet uit. Na zeventien jaar buitenland voelen wij ons hier thuis. Heel gelukkig in de Juf Ida. Rita van Hasselt

Jong in het Hofkwartier

Dansen op een 'Toontje Lager'

Nieuw zijn is altijd lastig, omdat je niet precies weet wat er van je verwacht wordt, al helemaal niet als je nog geen grijze haren hebt en dus niet onmiddellijk erkend wordt als serieuze nieuwkomer.

Moet je enthousiast zwaaien, praatje maken? Of is de tijd daar nog niet rijp voor? Moet je eerst te veel hapjes bij Judith hebben gegeten, een worstenbroodje bij Joep of aan de bar gehangen hebben bij Liesbeth? Moet je al in je beste Frans 'un pain de campagne s'il vous plaît' bij Michel besteld hebben? Gedanst hebben op een 'Toontje Lager' bij het jaarlijkse bierfest? Met een picknickmand van Van Prinse & Co in de paleistuin hebben gezeten? Moet je al

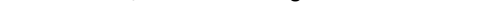
meer dan drie keer zijn toegesproken door de thuis- maar niet hofloze, met zijn 'Mevrouw, mevrouw, mag ik u wat vragen?'. Of is dat allemaal niet nodig? Kun je gewoon voorbij lopen, anoniem, want je bent toch pas nieuw? Ik geloof het niet, want je moet van erg goede huize komen wil je hier lang nieuw blijven. Cato van Hasselt

Mogguh!

De tevreden eigenaar van het nieuwe koffientje aan de overkant van mijn voordeur zit steevast elke ochtend op het bankje in de

Els: 'Net de Jordaan van vroeger'

Domweg gelukkig in de Pieterstraat

Vijf jaar geleden kwam ik in de Pieterstraat terecht, in een flat, tegenwoordig heet dat een appartement. Mijn vriendin, met wie ik toen al meer dan dertien jaar 'latte', woonde in het Bezuidenhout.

Ik wilde, na elders gewoond en gewerkt te hebben, wel weer terug naar Den Haag en de fysieke afstand tot haar appartement verkleinen. Als je 65 wordt en nog gezond bent, kun je zo'n besluit nemen. Bij haar intrekken was geen optie, zij werkte nog en de ruimte was beperkt.

Ik ben opgegroeid in de Vogelwijk. Ik kwam niet vaak buiten de wijk. Ik herinner me nog wel de Sinterklaasetalages van de Bijenkorf en de fietstochtes naar de Openbare Bibliotheek. Mijn school, de Dalton-HBS, lag ook al niet ver van huis.

Een stil, onderhuids verlangen naar het stadse heb ik altijd gehouden. En zo ging ik terug, ik ging zoeken in Den Haag en vond de Pieterstraat. Een voor mij onbekende straat, ik had hoogstens van een restaurant met dezelfde naam gehoord.

En nu, nu wil ik nooit meer weg. Wat een kwartier, wat een mensen. Een heerlijke mix van oud en jong, alto en soms een beetje aas. En alles bij de hand. Je kunt lopend je boodschappen doen. De kroegen zijn er voor het uitzoeken en er zijn talrijke restaurants.

Jong en nieuwsgierig met z'n allen in de bakfiets door de Molenstraat richting Cremers

Korte Molenstraat te genieten van zijn bakkie troost. 'Mogguh!'

Het is het eerste woord van de dag. Van elke dag. Elke dag stap ik de deur uit en wordt mij een goede morgen gewenst door een man die

Mensen van buiten stellen me altijd dezelfde vragen: 'of je je auto wel kwijt kunt?', en: 'of het er wel veilig is?'. Beide vragen kunnen volmondig bevestigend worden beantwoord. Ik voel mij in stille buitenwijken of Vinexlocaties 's avonds, als iedereen binnen zit, veel meer gespannen dan wanneer ik in het donker door de Prinsestraat vol mensen naar huis loop.

En er is, heel dichtbij, nog zoveel meer te beleven: De Schouwburg, Diligentia, de Philipszaal, het Lucenttheater en het Filmhuis liggen allemaal om de hoek. Plenst het van de regen? Dan neem je de tram op de Kneuterdijk.

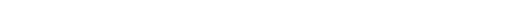
Ik bemoei me met genoeg met alles wat er gebeurt in het kwartier. Ik wil het graag zo houden. Niet dat er nooit iets mag veranderen, natuurlijk niet. Maar wat moet blijven en waar wij dus allemaal ons uiterste best voor moeten doen; is de ontspannen sfeer in het kwartier. Kijk, en dat spreekt ook mijn vriendin aan, die dus sinds april bij mij woont. Eens te meer een reden om hier nooit meer weg te gaan. Valentijn van Koppenhagen

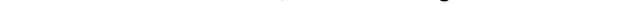
Niet alleen ontbijten bij HeM.

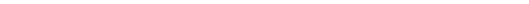
Leontien: iedereen een stokroos voor de deur

Els: 'Net de Jordaan van vroeger'

Raoul tussen frisse lucht van kranten

MijnDenHaag*Winkelt

Haagse winkels van toen en nu

> **Antoinette Visser** • Directeur Haags Historisch Museum

Verse vis van de viskraam, overheerlijk gebak van Maison Kelder en een zak lekkere drop van drogist Van der Gaag. Wie van winkelen in Den Haag geen genoeg kan krijgen, kan de komende periode zijn geluk niet op in het Haags Historisch Museum. Van 24 september 2011 tot en met 8 januari 2012 organiseert het museum een tentoonstelling waarbij Haagse winkels van toen en nu worden gepresenteerd in MijnDenHaag*Winkelt. In deze bijzondere tentoonstelling is te zien hoe de stad zich ontwikkelde tot winkelparadijs met buurtwinkels, (super)markten, chique speciaalzaken en grote warenhuizen. Hoogtepunt is een reconstructie van de hoeden- en pettenwinkel van Bik waar zowel de rijke Hagenaar als de gewone Hagenees zijn hoofddeksel kocht. Ook verschijnt een boekje met wandelroutes langs Haagse winkeliconen, want deze tentoonstelling is niet compleet zonder winkelen in Den Haag. Dit is de tweede tentoonstelling in het kader van het project MijnDenHaag* waarin het museum de afgelopen vier jaar op zoek ging naar Hagenaars en hun eigen Haagse voorwerpen. De eerste tentoonstelling was MijnDenHaag*Werkt in 2010. Dit jaar vormen voorwerpen en herinneringen aan Haagse winkels de rode draad, want het gevarieerde winkelaanbod is van alle tijden. De verhalen en voorwerpen van deelnemers aan MijnDenHaag* zijn te zien. Deze herinneringen worden aangevuld met foto's, films, posters, lichtreclames, verpakkingsmaterialen, schilderijen en andere winkelobjecten die eens de etablissementen van Den Haag sierden. Deze tentoonstelling is niet compleet zonder de winkels van Den Haag zelf te ontdekken. De stad heeft nog tal van bijzondere gevels en historische winkelinterieurs. In het wandelboekje wordt een rijk scala aan typisch Haagse winkels uitgelicht. De route loopt vanaf het museum door de binnenstad en voert langs winkels van toen, maar vooral ook van nu. Een van de routes voert door het Hofkwartier, dat samen met de Hoogstraat en het Noordeinde behoort tot de zogenaamde parels van de stad. Een mooi voorbeeld is ijssalon Florencia. In 1932 startte de uit Belluno in Italië afkomstige Eduardo Talamini een ijsfabriek in de Torenstraat. Hij leerde het vak in Duitsland van zijn vader, die ijs verkocht in Berlijn. De ijssalon groeide uit tot een ware ontmoetingsplek voor arm en rijk. Florencia is slechts één van de vele winkels die tijdens deze stadswandeling aan bod komen.

• Meneer en mevrouw van Pallas&Janos •

Daarnaast werkt de man met de strooiën hoed. Iedereen kent de meneer van Pallas&Janos, het antiquariaat van zeldzame landkaarten en stadsgezichten uit de 16de eeuw, naast de Koningspoort. Hij heet Nico Lelieveld en zijn vrouw Oskar Janos en ze verzamelen al jaren alles samen. 'De grote toeloop is er een beetje uit. Vroeger had je veel particuliere verzamelaars, die impulsief kochten. Die zijn er niet meer. Nu is er vooral belangstelling van ambassades en grote bedrijven.

• Elisabeth Le Clerq: 'Net een straatje van Dickens' •

Jonge mensen hebben andere interesses, ik begrijp dat wel. Maar het is wel jammer.'

We kijken naar het Paleishotel aan de overkant, van Elisabeth en Philippe Le Clerq. Het is een mooi, boutique hotel, ruim tien jaar geleden in stijl opgeknapt. Je kijkt van buiten een sfeervolle lounge binnen. 'We hebben er vijf jaar aan verbouwd, zegt Elisabeth, 'het was wat je noemt een ruïne. Nu komt iedereen hier graag. Het is wel een moeizame tijd. Ook wij hebben een slechte zomer, maar de herfst wordt beter.

• Jan wil overal kunst op straat •

En deze buurt is fantastisch geworden, enorm opgewaardeerd. 's Avonds is het hier net een straatje van Dickens.'

Tegenover het Paleis Hotel komt Jan van Eijk aanlopen. Hij vertelt enthousiast over zijn plan voor meer kunst op straat. In het openbaar. 'Desnoods hangende expositie tussen de huizen.' De schoonheidsspecialist is altijd met de buurt bezig, hangt voor Koninginnedag de vlaggen op en kan zich opwinden over ondernemers die meer met zichzelf bezig zijn dan met elkaar. 'Je moet

• De papegaai van Hesham is met vakantie •

samen de leegstand bestrijden. Het gaat om ons allemaal in de buurt.' Verderop is de papegaai er niet, de kwekkende mascotte van de Egyptische lijstemaker Hesham Latif en zijn neef: 'Hij is op vakantie met onze papegaai. Binnenkort zit hij weer op de uitkijk. 'Het is geen gemakkelijke tijd. Maar u weet ook dat er problemen zijn in de wereld. Ik hoop dat het beter wordt. Ik ben graag buiten op straat en ik zit voor de winkel, als het mooi weer is. Veel mensen groeten elkaar.' De wonderlijk gevouwen rode stoel even verderop op de

Foto: Haags Gemeentearchief

Een schat aan puien

In het Haagse Hofkwartier is een schat aan fraaie winkelpuizen te vinden: de elegante combinatie van winkeltoegang, etalage en toegang tot de bovenwoning in één fraai getimmerd meubelstuk aan de stoep.

En hoewel al die winkelpuizen verschillend zijn, lijken ze wel los ontworpen te zijn van de panden waarvan ze de voet vormen. Door 'per huis' de deuren van winkel en woning met de etalage te combineren in een zelfstandig onderdeel zijn er vanaf het midden van de 19de eeuw aangename en afwisselende straatjes ontstaan. Aangenamer en verfijnder van maat dan de saaie, 'modernere' winkels in de Spuistraat en Venestraat waar de begane grondverdieping goeddeels vervangen is door glazen vouwvanden. Daar hebben de vaak lege bovenhuizen letterlijk geen band meer met de straat. Daar is een monotonie in de straatwand ontstaan en is de verrassing verdwenen. De veronderstelling was dat de uitgestalde waren achter naadloos glas vanzelf tot aantrekkelijke straten zou leiden.

De vormgeving van de 19de eeuwse winkelpuizen in het Hofkwartier is meestal traditioneel en eenvoudig: halfzuiltjes of pilasters dragen een geprofileerde balk met lijst. De 'vulling' bestaat uit deuren en een groot etalagevenster op een borstwering. Tot ongeveer 1890 was de deftige, klassieke architectuur favoriet maar in het fin-de-siècle kwam de vloeiende Nieuwe Kunst of Jugendstil in de mode. In Den Haag sprak men toen schande van deze 'commerciële' 'sla-olie stijl, maar vandaag de dag is die menging van klassieke winkelpuizen met de elegante en even verfijnde Jugendstil-puizen juist een verrijking.

vervolg op pagina 10 >

Ontroerende verhalen over het leven in het Haagse Hofkwartier

Vanaf 20 oktober
in de boekhandel

www.amboanthos.nl

> vervolg van pagina 9

Een schat aan puien

Voor de onopvallende nieuwbouw aan de Annastraat en de Oude Molstraat is door Scala-architecten de Hofkwartier-karakteristiek van winkelpuilen en bovenwoningen als uitgangspunt genomen. Lijstgevels met 19de eeuwse klassieke puilen voor de nieuwbouw aan de Oude Molstraat. Om de hoek aan de Annastraat een teruggebouwde teakhouten pui in het gerestaureerde Jugendstil-pand en stoere 18de eeuwse puilen ernaast. De hele geschiedenis in een notendop!

Het Hofkwartier heeft nu een sterk en samenhangend beeld dat 'echt' en 'authentiek' is. Het is gelukkig niet ten prooi gevallen aan grootscheepse modieuze verbouwingen die elders in het stadscentrum hebben plaats gevonden. Toch zag het Hofkwartier er rond 1800 heel anders uit. In de hele Haagse binnenstad waren toen nog veel 16de en 17de eeuwse huizen te vinden met trapgevels, tuitgevels, hals- en klokgevels. De winkelpuilen zoals we die nu in Noordeinde, Molenstraat en Prinsestraat kennen bestonden nog niet. In het Hofkwartier

stonden eenvoudigweg heel veel woonhuizen, werkhuizen en stadspaleisjes met een stoepje, een fraai omlijste voordeur en vensters. Winkels, kantoren en werkplaatsen hadden wel puilen of vensters, maar die waren veel sterker onderdeel van de middeleeuwse architectuur van het hele pand.

Met de opbloei van de stad vanaf 1800 werden veel woonhuizen gemoderniseerd. Er kwam vaak een verdieping op, de gammele trapgevels en middeleeuwse kruiskozijnen werden gesloopt en de panden kregen een nieuw aanzien door 'moderne' lijstgevels en ramen met een T-indeling. De opkomst van een grote koopkrachtige burgerij maakte uitbreiding van het aantal winkels mogelijk en veel woonhuizen met werkplaatsen werden aangepast tot winkels met bovenwoningen.

De houten winkelpui uit de 19de eeuw is tot op de dag van vandaag getuige van die gedaanteverandering van de stad. Dat die verandering niet overal even sterk optrad mag blijken uit de straten met relatief weinig winkels zoals de Juffrouw Idastraat en de Oude Molstraat. Dat zijn nu fijn gemengde straten met ateliers, bakkers, cafés, woningen, kantoren en zelfs een klooster. En met nog steeds een monumentaal stadspaleis op de hoek van de Oude Molstraat en de Juffrouw

Idastraat. Het zijn al die kleine verschillen die het Hofkwartier maat, schaal en een tijdloze rijkdom geven.

Foto: Haags Gemeentearchief

• Voor Juri is gezelligheid een sleutelwoord •

stoep trekt alle aandacht. Juri Kuijlaars van Steitner&Loos gaat er met gemak op zitten en vertelt dat zijn grootvader hier begonnen is met een winkel in meubelen. 'Tijddoos en modern, stijlvol. Toen en nu. Ik rende als kleinzoon tussen de Pastoe-banken door. Die blijven in trek.' Er verandert hier veel, maar het blijft gezellig. Gezellig is echt een sleutelwoord in de straat. Of beter: steeds gezelliger. Dat vinden Willemijn en Fabian van het Italiaanse eethuisje Sapore aan de overkant ook. 'Het leukste stukje van Den Haag. Ik fiets er altijd vrolijk naar toe.'

• Fabian en Willemijn: 'Leukste stukje Den Haag' •

Kappers zijn er trouwens genoeg in de Molenstraat. We tellen er vier. Aan het begin zit Studio Noordeinde en aan het einde Heavy Cuts Hairstyling. Hier schuin tegenover elkaar zitten er twee. In het karakteristieke pandje waar vroeger theemutsen werden gemaakt zit Alila Hair en Louis Coiffure aan de overzijde is de oudste salon in de straat. Ruim twintig jaar geleden kwam Louis van Staden vanuit Zuid-Afrika naar Nederland. Hij is kapper van mevrouwen en menen, en niet alleen Haagse, maar uit het hele land en daarbuiten.

Deel I: De kapper

Youssef Bouadi van NIZAM, de oudste kapperszaak:

'Het gaat mij om tevreden klanten'

Youssef Bouadi: 'Ik ben een vrijwilligerpsycholoog'

Het Hofkwartier kent vele kappers. Tijdens een rondgang tellen we er wel vijftien.

Er zijn dameskappers en gemengde salons, er is plaats voor kinderen en er is nog een echte ouderwetse herenkapper. Er zijn kappers op afspraak en kappers zonder afspraak. Er wordt niet alleen gewassen, gegoofd, geknipt, geveerd en in vorm gebracht, sommige kapsalons bieden meer. Je kunt er kleding kopen, of zelfs een fiets. Je kunt er je geheime kwijt. Je kunt er je nagels laten doen, genieten van een hoofdmassage of een bruidskapsel krijgen. Je kunt je haar laten verlengen en er zelfs een prins tegen het lijf lopen.

Je verhaal doen, je hart luchten en adviezen krijgen kan bij kapper Youssef Bouadi. Hij werkt al 17 jaar bij NIZAM, de oudste kapperszaak van het Hofkwartier. Hij werkt samen met zijn broer, die sinds 1999 eigenaar is. De inrichting van de zaak is geheel authentiek, alsof de tijd heeft stilgestaan. Wel zijn er een paar 'nieuwe' oude elementen aan toegevoegd. Youssef laat vol trots zien hoe zijn broer de zaak heeft ingericht: 'Hij heeft verstand van decoratie, hij heeft daar gevoel voor.' Hun vader is ook kapper en werkt in Marokko. 'Het zit in onze genen.' Youssef heeft zijn opleiding ook in Marokko gevolgd. Sinds 1990 woont hij in Nederland, hij is getrouwd en heeft vier kinderen.

Bij herenkapperszaak Nizam kun je zonder afspraak binnenlopen. 'Ik werk snel, mensen hoeven niet lang te wachten en

het is ook gezellig. Ze praten met elkaar. Zaterdag is de fijnste dag. Ik heb het dan heel druk, de dag vliegt om, maar de mensen zijn relaxt, veel meer dan door de week. Mijn grootste plezier is het contact met de mensen. Het luisteren, hen adviezen geven en zien dat ze opgewekt de deur uitgaan. Ik ben eigenlijk een 'groot psycholoog'. Ik ben vrijwilligerpsycholoog.' Hij lacht erom, maar dat hij goed kan luisteren is een feit. 'Het belangrijkste in het leven is ervaring. Dat is een andere leer-school dan de universiteit. Ik leer van de mensen. Ik heb geleerd bewust te kijken, buiten je ring te stappen. Ik kijk op die manier ook naar mezelf. Ik spiegel anderen, maar ook mezelf. Klanten die hier voor het eerst komen, komen dan ook bijna altijd terug. Ik maak nooit reclame. Er komen hier allerlei mensen, aardige mensen, zoals mijn buurvrouw, ja, die komt ook, er komen hoge ambtenaren en ook veel internationale klanten.'

Aardig zijn is belangrijk voor Youssef. Hij vindt de mensen in het Hofkwartier ook aardig. Hij vindt het een prettige buurt, een nette, ja eigenlijk wel een 'chique buurt'. Luisteren zijn klanten naar de adviezen die hij geeft? 'Het gaat om vrouwen. Elk mens heeft zijn eigen pincode. Als je die weet te vinden dan geef je de juiste adviezen.' Hij vertelt tenslotte dat NIZAM zowel in het Hebreeuws als in het Turks en het Arabisch in orde betekent. Youssef zorgt er natuurlijk voor dat alles in orde is in zijn zaak. Maar het gaat hem om meer. Het gaat hem om tevreden klanten. En ook dat is helemaal in orde.

Op stap met de Nachburgemeisteâr

Bom op z'n elfendertigste

De een noemt het Hofkwartier het Montmartre van Den Haag, de ander geeft de voorkeur aan het Londense Soho en een derde refereert aan Neal's Yard uit diezelfde stad. Maar zeg nou zelf, waarom zou je vergelijken?

Wanneer je het Hofkwartier gaat verkennen, hebben we een tip. Doe het op z'n elfendertigste. Slenter langs de oude gevels, werp af en toe een blik op een etalage en stop even voor een Haags bakkie.

En vergeet ook niet regelmatig naar boven te kijken! Niet omdat de meeuwen nou zo bijzonder zijn; het zijn de versierde daklijsten, de eeuwenoude opschriften, kleine dakkapelleitjes, de gebeeldhouwde balustrades en al die kleine historische elementen die een wandeling zo de moeite waard maken.

Wil je nu meer weten over al deze details, of wil je horen wie er ooit achter al die gevels hebben gewoond, boek dan een wandeling bij een van de gidsen van het Gilde, bij de VVV of bij de enige echte nachburgemeisteâr van Den Haag.

René Bom, gepassioneerd Hagenees, stadsgids en muzikliehebber is de presentator van vele muziekfestivals, zoals Parkpop (al 31 jaar medewerker van dit event!) Kaderock, Life i Live, The Hague Jazz en het Zeeheldenfestival, daarnaast werkt hij mee aan festivals op de Grote Markt en in het Paard van Troje.

Een wandelende encyclopedie tijdens het begeleiden van vele fiets- en wandeltoertjes, maar ook buiten zijn werk om niet om een praatje verlegen, dat is Bom. Wie weet er nou meer van de verstopte schuilkerk en het oude stadhuis, van de snijzaal en het oude paleis?

En wie weet er beter dan de nachburgemeester waar het feest is of waar de Haagse celebrities wonen!

Zijn markante verschijning gaat vergezeld van een goed doorrookte stem. Vind je dat hij een typisch accent heeft? Dan vergis je je. Bom spreekt zijn Haags accentloos. Al in 1700 had Den Haag een eigen woordenboek, door de eeuwen heen zijn er tientallen Hagenaars beroemd door geworden. Wie kent Van Kooten & De Bie, Harry Jekkers, Sjaak Bral en Haagse Harry nou niet? Inmiddels zul je begrijpen dat je Hofkwartierwandeling niet onopgemerkt zal gaan verlopen, op iedere hoek van de straat wordt er veelvuldig over en weer ge-gedagt en ge-hallo't. Wandel met Bom en je hoort alle ins én outs over het Hofkwartier. Je hebt het pas gezien, als je met Bom op stap bent geweest.

De Nachburgemeisteâr vertelt

Wandelen en fietsen:
www.totzo.org
www.gildedenhaag.nl
www.denhaaggreeters.nl

• Alila: vroeger beroemd om de theemutsen •

• Kapper voor mevrouwen en menen •

Wijlen mevrouw Krul was er buurvrouw aan huis. En iedereen in de zaak leeft mee met zijn hondjes. 'Het is hier een dorpse sfeer. Maar de Molenstraat zou nog meer het gevoel van een promenade moeten hebben. Zonder verkeer.' De Indiaan aan de overkant zou op zo'n promenade niet misstaan. Hij is al jaren de buurtchief, iedereen kent hem, wil met hem op de foto en kinderen denken vaak dat hij leeft. Hij is het opperhoofd van de Hopi Navajo winkel van Max Koot en Marcel Damen. 'Zeventien jaar geleden zijn we hier na veel reizen als geïnte

• Het opperhoofd van de Molenstraat •

Wijkagent Anne Zijlstra

Even voorstellen

Als ‘beginnend agent’ ben ik eind jaren 70 gaan werken aan het politiebureau Jan Hendrikstraat. Ik begon als surveillant bij dit bureau dat de rode draad in mijn politie-carrière zou gaan worden.

Na de Jan Hendrikstraat werkte ik een aantal jaren als wijkagent aan het toenmalige bureau Mildestraat.

Toen ik een jaar of tien bij de politie werkzaam was, kwam mijn grote passie, het werken met handen in beeld. Ik werd dienst-hondgeleider bij de politie Haaglanden, deze functie heb ik meer dan 20 jaar vervuld.

Hierna volgde een stage als wijkagent in de gemeente Zoetermeer, waarna ik een jaar werkzaam was in de wijken Rokkeveen en Noordhove. In augustus 2010 solliciteerde ik naar de functie van wijkagent aan het bureau Jan Hendrikstraat, en met postief gevolg.

U kunt mij nu vrijwel dagelijks tijdens mijn werkzaamheden in de buurt aan treffen. Ik wil me graag actief bezig houden met het verhogen van de veiligheid en het veiligheidsgevoel van een ieder, in dit kwartier.

Door mijn goede contacten met zowel bewoners als ondernemers en met partners als de gemeente, de bewonersorganisatie, de woningbouwvereniging en Parnassia weet ik wat er speelt in de wijk. Ik probeer in samenwerking met alle genoemden te kijken naar een oplossing voor de problemen die zich aandienen.

Als wijkagent werk ik natuurlijk niet in mijn eentje aan deze doelstellingen. Er werkt een heel team van meer dan 200 collega's aan de veiligheid binnen de Haagsche grachten, collega's die stuk voor stuk de veiligheid en de leefbaarheid als hun prioriteit zien. Samen met u, bewoners en ondernemers, kunnen we een factor van belang zijn.

U mag op mij rekenen. Als wijkagent vind ik dat je open moet staan voor vragen van het publiek. Ik wil dan ook benadrukken dat een ieder, bewoner én ondernemer, met vragen over veiligheid en leefbaarheid bij mij terecht kan. Waar nodig help ik u bij het verwijzen

naar andere instanties. Ik wil graag aanwezig zijn bij bewonersvergaderingen om ook op deze manier met u in contact te komen en zaken te bespreken.

Een goed resultaat is enige tijd geleden behaald, na mijn oproep extra alert te zijn in de nachtelijke uren. Begin dit jaar raads er namelijk een golf aan inbraken door het Hofkwartier. Bewoners werden wakker van glasgerinkel en zagen dan nog net een figuur in het donker wegschieten. Dankzij de oproep verkreeg ik een prima signalement en kon ik enige dagen later een man aanhouden, die bekende de inbraak te hebben gepleegd. Een mooi staaltje van samenwerking, en ook een bewijs van de waarde van partnerschap.

De Palestijn, als ‘achtertuin’ van veel wijkbewoners, heeft ook mijn speciale aandacht. Waar veel mensen genieten van deze prachtige groene oase in het historisch deel van de stad, mag overlast door een kleine groep niet de overhand krijgen. Hier wordt continu de nodige aandacht aan geschonken.

In deze rubriek zal ik u regelmatig informeren over veiligheid in het Hofkwartier. Heeft u, bewoner of ondernemer, een vraag over veiligheid en leefbaarheid, dan kunt u mij via onderstaande gegevens bereiken. Tot ziens in het Hofkwartier!

U kunt mij bereiken op de volgende manieren:

• Op het algemene nummer: 0900-8844

• Via de mail: anne.zijlstra@haaglanden.politie.nl

Ik wijs u ook op het anoniem melden van misdrijven of misstanden via telefoonnummer: 0800-7000

Mediteren tussen Middeleeuwen en Star Wars

Bij de Broeders van Sint Jan

In de Parochie aan de Oude Molstraat 37 wonen sinds 2004 de Broeders van Sint Jan. Deze religieuze gemeenschap is in 1975 ontstaan als een kleine groep rondom een Franse dominicaan, pater Marie-Dominique Philippe. Inmiddels is de groep uitgegroeid tot een wereldwijde religieuze gemeenschap van meer dan vijfhonderd broeders. Samen met de contemplatieve en apostolische zusters vormen zij de Familie van Sint Jan.

► Pater Gabriel

Er hangt altijd al een beetje een bijzondere sfeer in de Oude Molstraat: te midden van de bekende cafeetjes bevindt zich een katholiek ‘klooster’. Vroeger waren het de Zusters van Liefde die bijna de hele straat innamen met het internaat en de R.K. kweekschool voor Onderwijzeressen (nog afgezien van het Westeindeziekenhuis). Ze zitten er nog steeds, maar de Broeders van Sint Jan hebben hen opgevolgd op de plek in de straat waar zich sinds de 17de eeuw de schuilkerk bevindt, die werd gebruikt in plaats van de ‘Jacobus’, de Grote Kerk van nu.

Ze zijn in 2004 aangekomen en hebben zich (blij verrast!) vanaf het begin welkom gevoeld, ondanks hun habijt (dat het midden houdt tussen de Middeleeuwen en Star Wars!). Welkom ook, toen ze bij hun aankomst met een propvolle auto middenin het straatfeest in de Oude Molstraat ‘landden’, op 28 augustus. Maar dat beantwoordt perfect aan hun wens om niet op een eilandje te leven, geïsoleerd van hun buurtgenoten. Integendeel, ze willen graag hun steentje

bijdragen aan een wijk als het Hofkwartier, die gekarakteriseerd wordt door de diversiteit van zijn inwoners en activiteiten. Sommigen noemen het zelfs een ‘dorp’. Aan bijna alle levensbehoeften kan er worden voldaan: van brood, dat we tot ons genoeg kunnen halen bij een echte bakker, tot aan schoenen, allerlei evenementen en noem maar op.

Wat de Broeders aanbieden is een kapel die de hele dag open is, op nummer 37, als plek van stilte, meditatie, vrede en gebed. Op dinsdagavonden behandelt één van de broeders een onderwerp in het kader van de Johannes Academie, in een geest van zoeken naar waarheid, zelfs naar wijsheid en naar antwoorden op levensvragen (toegankelijk voor iedereen – iedere maand wordt een nieuw onderwerp aangesneden).

Er wonen ook studenten bij de Broeders. Zij voelen zich zo geïntegreerd dat zij de renovatie van de begane grond van de priorij ter hand hebben genomen: de grote ontvangstzaal en -hal. Eind september zullen de werkzaamheden zijn afgerond. De burens zullen worden uitgenodigd voor een kleine ‘inauguratie’.

De Broeders zijn altijd op zoek naar antwoorden op levensvragen

platteland en noemt haar winkel dan ook Isabelle's Nature. Ze kwam zes jaargeleden in dit ‘sprankelend stukje’ stad. ‘Alle kleding in mijn winkel is natuur. Tot de heilheptassen toe.’ Ze hoopt dat dit pareltje van Den Haag niet door de crisis wordt aangetast: ‘Ik moet er zelf ook voor knokken, maar het is het waard.’

Zo gaat het kriskras door de Molenstraat, tussen fietsters en wandelaars door. Jan de glazenwasser, die als geen ander bij het kwartier hoort, komt bij Isabelle een kopje

‘Knokken’ voor Isabelle's Nature

Het geheim van de verscholen kerk

‘Oh, wat mooi’

Wie door de fraaie deur met 18de eeuws bovenlicht van Juffrouw Idastraat 7 naar binnen gaat komt in de grote koele marmeren gang van een herenhuis.

► Pastoor Wietse van der Velde

Bijzondere lichtval in de witgeschilderde kerkruiimte

Eén wonderlijk netwerk van straatjes

De tijd staat hier prettig stil

Het Hofkwartier zou je vandaag de dag kunnen vergelijken met het legendarische Gallische dorp, omringd door de Romeinen. Niet omdat het lijkt alsof de tijd er op een prettige manier heeft stilgestaan – er wonen moderne mensen en er zijn hippe winkels en restaurants – maar omdat voor je gevoel alles lijkt te kloppen.

Er zijn nauwelijks wezenloze gebouwen, onaantrekkelijke bedrijven of winderige doorbraken. Prettig allemaal. Toch ligt het Hofkwartier wel vreemd verscholen – zeker wanneer je van de kant van de Zeeheldenbuurt of Loosduinseweg komt. Alleen aan de kant van de chique Hofbuurt rond het Voorhout zit het nog aan elkaar: daar raken de stadspaleizen de huisjes van ‘gewone mensen’.

De Torenstraat/Jan Hendrikstraat en de Prinsestraat vormen twee ‘korsten’ om het Hofkwartier heen. Toeval? Nee. In de binnenstad van Den Haag zijn nogal wat verkeersdoorbraken geweest met niet altijd even gelukkige resultaten. Een mooie is de L-vormige Kettingstraat tussen Buitenhof en Venestraat – aangelegd om de files bij het Gouden Hooft te vermijden. Wanneer je de kaart van 1873 bekijkt, dan is de stad Den Haag tussen de chique ‘Hofbuurt’ rond Voorhout en de armelijke buurten achter het Westeinde één wonderlijk en samenhangend netwerk van straatjes. Het Hofkwartier als afgescheiden deel ontstond pas veel later.

Jan zorgt al 35 jaar voor schone ramen

koffie halen en we horen dat de Oud-Katholieke kerk bezig is met het inrichten van een nieuwe kleine kunstzaal voor moderne religieuze kunst, die His Gallery gaat heten, vlak naast het modewinkeltje Daens van Pauline van Geemert. Ze studeerde mode op de Koninklijke Academie en ontwikkelde een aanbod en keuze die mooi tegendraads is. ‘Geen jurk van mij is hetzelfde.’ Ze zoekt naar eenlingen. Ze houdt van haar plek in de straat en de sfeer in de buurt. ‘We moeten wel meer met z’n allen doen.’ Ze werkt veel met ontwerpers

Pauline houdt van haar plek in de straat

Doe je aan het einde daarvan een dubbele deur open, dan sta je onverwacht in een grote en indrukwekkende barokke ruimte: de Oud-Katholieke parochiekerk van de H.H. Jacobus en Augustinus uit 1722.

Sinds de bouw zijn bezoekers steeds weer onder de indruk van het door Italiaanse ‘plakkers’ vervaardigde stucplafond en van de immense preekstoel die lijkt te rusten op het beeld van de kerkpatroon Augustinus. Van de met een beeldengroep bekroonde, tot aan het plafond reikende kleurrijke altaaropstand naar het grote orgel en tot aan de bijzondere lichtinval in de witgeschilderde ruimte, alles is hier ‘bijzonder fraai’ te noemen. Alsof dit nog niet genoeg is bevinden zich in het kerkcomplex ook nog een 17de eeuwse zolderkerk (te bereiken via drie trappen!) en een 18de eeuwse stijlkamer vanwaar pastoors uit voorbije eeuwen op je neer kijken.

Iedere woensdagmiddag om 14.30 uur kan ieder die dat wil op Juffrouw Idastraat 13 aanbellen en een rondleiding door al dit schoons krijgen.

Zo af en toe vraagt een bezoeker of de kerk nog wel gebruikt wordt. Ja zeker! Het is het ‘huis’ van een levendige groep christenen die op zon- en feestdagen er hun vieringen houden en die er ook andere bijeenkomsten organiseren. Ook worden er concerten en lezingen gehouden.

Om mensen met deze verborgen plek en het christelijke verhaal in contact te brengen, opent de parochie op 9 september 2011 aan de Molenstraat 44 een ‘kerkenwinkel’ met de naam His gallery. Op de begane grond zullen wisselende exposities met moderne religieuze kunst worden gehouden en er is informatie over geloof en kerkgebouw te krijgen. De toegang is vrij en zal zich voorlopig tot de woensdagmiddagen en de zaterdagdagen beperken.

Op de website <http://denhaag.okkn.nl> is van alles te lezen en te zien over het bijzondere kerkgebouw. U bent van harte welkom.

Foto: Haags Gemeentearchief

Florencia stond ooit in een heel smal straatje, de Korte Hoogstraat. En pas in de jaren dertig zijn de grotere winkelpanden daar verrezen. Op alle hoeken van de Jan Hendrikstraat en Torenstraat staan gebouwen die met een zekere trots laten zien dat Den Haag hier een ‘moderne’ verkeersdoorbraak heeft. De Korte Molenstraat was vroeger een stuk langer en liep door tot aan de Pastoorssvarande achter de Torengarage. En dwars over het pleintje voor Florencia liep de Kleine Juffrouw Idastraat door. De foto's van die straten laten nog veel meer Hofkwartier zien – inmiddels verdwenen. En als je van boven af de Torengarage omlaag kijkt kun je je het bijna voorstellen...

in België, vandaar Daens, een echte Vlaamse naam.

In de kleine winkel tegenover Daens binnen de muren van het Parkhotel sleutelt Frans van den Bogaard al jaren aan antieke klokken. Hij is antiquair en restaurateur. Hij heeft pas nog een oude tafelklok uit de buurt aan het tikken gekregen. Hij is een van de laatste klokkenmakers met een eigen winkel in Den Haag. ‘Jammer dat oude zaken en ambachten langzamerhand uit het straatbeeld verdwijnen. Ze horen zo bij

EMMA

PLATE & STRASS

Een subtiele mix van oud en nieuw

FEEST ???!!!!

Bij Emma vindt u alle accessoires.

- Prachtige sieraden van de merken: Les Néréides, Konplott, Michael Négrin, Ayala Bar, Camps & Camps, Jazu, SAS Design, Molière en DeLuxe.
- Kanten kleding in poedertinten van Ann Ferriday.
- Feestelijke shawls, avondtassen, hoedjes en haardecoraties.

Molenstraat 22
(zijstraat Noordeinde en Prinsestraat)
2513 BK Den Haag, 070-3457027
Open: wo./m.za. 11.00-17.30 uur

bijzondere brillen

E Y E
+ D -

www.eye-d.info

den haag
prinsestraat 69
2513 cb den haag
070 3607710
mail@eye-d.info

voorburg
van schagenstraat 11
2271 cv voorburg
070 3863303
cu@eye-d.info

• Frans van den Bogaard één van laatste klokkenmakers •

dit oude kwartier.' Hij kijkt uit op de stille pastorie van de Oud Katholieke Kerk en de prachtige foto's in de etalage van de studio van fotografe Linda Bandel. De avondwinkel van de straat, bestierd door een familie uit Birma, is er vlak naast. Syad Alam staat al met een doos verse appels voor de deur. Het is als een Winkel van Sinkel waar alles te koop is: sinaasappels en toilet papier, zoute drop en aanstekers, ijsjes en wasmiddelen. Als je er 's avonds binnenloopt kun je met ze meekijken naar het kleine scherm bovenop de koelkast, waar ze

• Linda met een van haar foto's op de foto •

• Syad Alam voor zijn Winkel van Sinkel •

Een goede locatie inspireert je deelnemers

Juffrouw Idastraat 2 | 2513 BG Den Haag
070 313 20 70 | www.idazaal.nl

idazaal

Galerie Guthschmidt

sieraden en objecten

www.galerieguthschmidt.nl

SIERADEN ZIJN EMOTIES

Het werk van zo'n 35 ontwerpers uit binnen- en buitenland komt in de galerie goed tot zijn recht.

Het betreft hoofdzakelijk unieke exemplaren.

Prinsestraat 39-43

Ellen Struik en Vivan Bongers, twee vrouwen met een missie:

‘Je moet nieuwsgierig naar binnen worden gelokt’

De een is gebiedsmanager en de ander project-leider winkelstraten. Zo heten ze officieel in het gemeentehuis. Maar hier zijn het gewoon twee werkende vrouwen met een missie voor het Hofkwartier.

Ze heten Ellen Struik en Vivan Bongers en ze zijn er voor de wijk, voor de bewoners en de ondernemers, voor het gezicht en het aanzicht van wat ze ‘het mooiste stukje Den Haag’ noemen. Ellen Struik runt een communicatiebureau en zet zich sinds 2010 in deeltijd voor het Hofkwartier in. Vivan Bongers is van oorsprong architect, heeft zich ingezet voor vervallen panden – ‘kluswoningen’ – in de stad en ontfermt zich sinds kort – ook in deeltijd – over het Hofkwartier. Ze werken samen met anderen aan wat het Plan van Aanpak heet. Een ‘plan’, met volle inbreng van bewoners en ondernemers.

Vivan Bongers zegt het in haar eigen woorden: ‘De unieke basis is er: een historische wijk in de binnenstad. Van daaruit zie je het karakter, de specifieke elementen, de charmes van de buurt. En vandaar uit moet je kijken wat je mist, wat er beter kan, aantrekkelijker voor iedereen. Ik probeer dat op mijn eigen terrein op te pakken, te vergroten en sterker te maken. Meer adem en openheid in het Hofkwartier.’ ‘Het is publiek domein, het is openbare ruimte, en dat moet iedereen weten en daarvan kunnen genieten. Iedereen moet als vanzelf naar binnen gelokt kunnen worden. Je moet er op je gemak kunnen rondslenteren, winkelen, koffie drinken. Dan zie je vanzelf hoe bijzonder het Hofkwartier is. Daar gaat het om. Vanaf de Hoogstraat aan de ene kant en het Torenplein aan de andere kant, kan de toegang en doorloop veel beter. Dus daar gaan we wat aan doen, dat pakken we aan.’

Joep van Momfer de Mol

Het voelt hier als mijn geboortedorp

Toen Joep Logjes student was, hij zal een jaar of achttien geweest zijn, fietste hij een keertje bij toeval de Oude Molstraat binnen.

In zijn herinnering vond hij het maar een donker en sabbie straatje. Jaren later zit hij op de stoep van zijn eigen café in hetzelfde straatje, en zelfs als de nacht daar binnenvalt is het er nergens donker. Zeker niet op een zomeravond eind augustus. Of je er nou vanuit de Molenstraat of vanaf de Papestraat binnen komt, het maakt niet uit. Om de hoek van de Papestraat hoor je het geroezemoes al en als je de straat inloopt lijkt

Ellen Struik vult haar aan: ‘Voor iedereen moet onmiddellijk zichtbaar kunnen zijn hoe gezellig het Hofkwartier vandaag is. Het gaat om de sfeer, om mensen nieuwsgierig maken. Dan komen ze vanzelf terug. Maar het gaat natuurlijk ook om de bewoners zelf. Om ruimte voor creatieve, jonge ondernemers van overal vandaan. Een eigen plek vinden om te werken en te wonen. Wij moeten dat helpen opstarten. Daar zijn we voor.’ Ze zijn het er allebei over eens dat er nog veel moet gebeuren. Leegstand, te hoge huren voor jonge ondernemers, groenvoorziening. Er is waarschijnlijk niemand in het Hofkwartier die dat niet beseft. Maar de basis is er, zeggen ze, en de stimulans van de gemeente. Alleen: tussen droom en daad staan – volgens een oude spreuk – wetten in de weg en praktische bezwaren. Ellen Struik en Vivan Bongers zijn er voor om die wetten en bezwaren waar mogelijk weg te werken.

‘Meer adem en openheid in het Hofkwartier’

het wel een oplooptje voor café Momfer de Mol. Maar dichterbij zie je al snel dat ze als alle dagen vrolijk de bloemetjes buiten zetten. Joep loopt er met drankjes tussendoor en kent zo te zien iedereen. Ook van de café's en restaurants om hem heen. En zelfs twee paters van even verderop, die langslopen groet hij als vrienden. ‘Ik dacht laatst, het is hier langzamerhand als in mijn geboortedorp,’ zegt Joep op een middag met een kop koffie op een barkruk in Momfer de Mol. En dan denkt hij terug aan zijn jongensjaren in de straatjes van Westzaan.

Het Zaankantertje van toen is vandaag

• Tweedse gasten voor het Parkhotel •

De kindertjes poetsen alvast met hun sponsjes de nieuwe winkel van papa Richard

Milly's komt in oude Boerenbroodjesland

Gelukkig weer open

Boerenbroodjesland van Lucy en Ton was jarenlang een begrip in het Hofkwartier. Een broodje half om was bij Lucy een broodje ‘heel om’. De deur stond altijd open en het kleine zomerterras was erg in trek. Toen ze een paar jaar geleden vertrokken was het meteen een gemis. Dat lege gevoel werd maar niet opgevuld. De broodjeswinkel stond er jaren verlaten bij. En leegstand in het Hofkwartier is voor niemand leuk. Of het nu de Papestraat is of de Prinsestraat of de Molenstraat. Bewoners en ondernemers zijn altijd blij als een gesloten deur weer open gaat. Ze zijn nieuwsgierig naar wat er komt, wie er iets

gaat doen. En een kijkgaatje door het dichtgeplakte winkelraam van voorheen Boerenbroodjesland verradt in ieder geval dat er binnen flink wordt opgeknapt. Wie even binnen mag gluren ontmoet Richard en Maika, die iedereen wel kent van het Bakkertje om de hoek in de Oude Molstraat. Ze zijn aan de slag om er samen hun winkel te starten. Geen boerenbroodjes maar lekkernijtjes in de schappen en luxe broodjes, soep en salades, koffie en thee en tot acht uur zelfs een kleine warme hap. Ze zijn al net zo enthousiast als Lucy en Ton toen. En ze hebben ook al een naam voor de zaak: Milly's in de Molenstraat.

‘Hier is het leuk, hier wil ik wel bijhoren’

In winkels, op terrasjes, in hotels en restaurants. En dan merken ze vanzelf wel hoe bijzonder het hier is. Net als ik. Ik zit weer in een dorp en wát voor 'n dorp!’

• Het is altijd zomer in Juni •

Bollywoodfilms afspelen om dichterbij huis te zijn. ‘Het zijn allemaal hele goeie mensen hier, ze komen overal vandaan, vragen hier vriendelijk om een colaatje of biertje. Ik ben tot middernacht open.’

Veel gasten van het Parkhotel aan de overzijde komen hier voor een ijsje. Wie met zijn koffers het hotel binnen komt valt onmiddellijk voor het monumentale trappenhuis en de Art Deco stijl. Bijna net zo uniek is de gevel van de voormalige Coöperatieve Vleeschhouwerij Eigen Hulp, die je van

hieruit ziet. Het hardrockcafé Kanslös is nog gesloten, maar een paar jongens en meisjes op de stoep laten zien dat het daar ook om heavy metal gaat.

De vierde kapper van de straat staat ook al met zorg een klant te knippen en buiten aan de overkant worden er grote veldboeketten voor het raam gezet en de stoelen buiten, want het is altijd zomer in Juni. Je ruikt de verse appeltaart. Voor een broodje shoarma bij Istanbul is het nog te vroeg, dus valt de blik van de wandelaar op de

.....

De Hofnar

Het kan geen toeval zijn dat Judith passeert. Als altijd opgewekt op haar bloemenfiets. Ze rijdt de Oude Molstraat in, naar haar café. En daar, op de stoep waar ze haar gekleurde stoeltjes straks uitklapt, begint de volgende wandeling in deze krant, tegen Kerstmis dit jaar.

COLOFON • Het Hofkwartier nr 1 • September 2011 • **Oplage**
10.000 • **Redactie** Jan Paul Bresser (eindredactie) • Guus Boudenstein, Ineke Bresser, Peter Drijver, Marleen Guthschmidt, Rita van Hasselt, Wendy Hendriksen, Valentijn van Koppenhagen • **Vormgeving** Ontwerpwerk, Den Haag • **Drukkerij** Dijkman Offset, Diemen • **Bijdragen** Deze krant is mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van 'Plan van Aanpak Hofkwartier' en van de Bewonersvereniging Hofkwartier • **Met dank** aan iedereen die heeft meegewerkt aan deze krant • **Redactieadres** Juffrouw Idastraat 15, 2513 BE Den Haag, ritavanhasselt@hotmail.com • **Verspreiding** Deze krant wordt kosteloos verspreid via alle horeca, bewoners, ondernemers, het Korzo Theater, restaurants en cafés van het Hofkwartier en het Haags Historisch Museum • **Copyright** © rust copyright op tekst en beeld

RECYCLED
Papier gemaakt van gerecycled materiaal
FSC® C008011